

ТЕШЊАРСКЕ ПЛАСОТЦИ

ГОДИНА XXXI

5. АВГУСТ 2017.

БРОЈ 51

Рекордне температуре

ВРЕЛЕ ТРИДЕСЕТ ПРВЕ ТЕШЊАРСКЕ ВЕЧЕРИ

Част да подизањем заставе на Тргу војводе Мишића озваничи почетак Тридесетпрвих Тешњарских вечери припала је члановима Ватерполо клуба ВАЉЕВО. Ваљевски ватерполисти успели су да, за шест година од оснивања, постигну вредне хвале резултате, пласмане у Прву А лигу Србије и у Супер лигу Србије. Од првобитних 40 чланова Клуба, данас их је 180, од најмлађих до сениора. Заставу Тешњарских вечери, у име свих чланова, подигли су Живојин Шљиваковић, Миња Митић и Лука Ђорђевић.

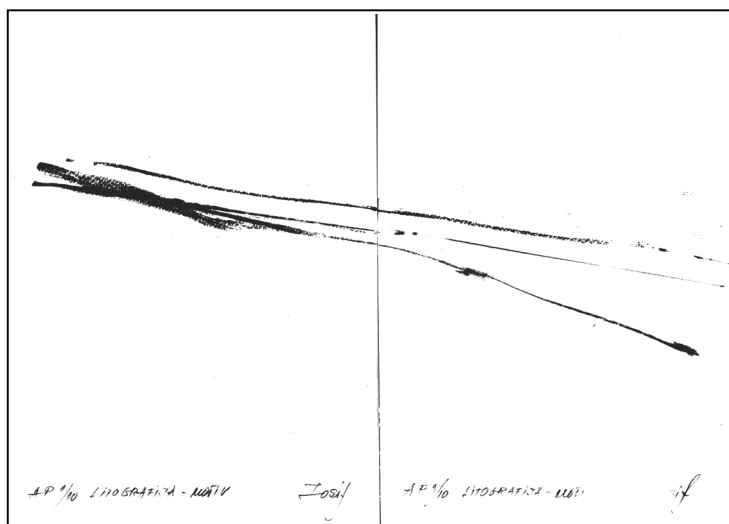
ПОСЛЕДЊИ СУСРЕТ

Срећемо се!
У висини,
у њавој нидини,
где множина
јосијаје једнина.

Крај је краја
јочешак дескараја,
нисмо јосији
само у вечности.

Срећемо се
кад се све издрише
и кад сенке
не будемо више.

ПЕТАР ПАЈИЋ (1935- 2017)

Литографија диптих "Хоризонт", Јосиф Видојковић

БАЛКАНИКА

Мелодијско богатство и снажни ритмови Србије и Балкана, у извођењу групе БАЛКАНИКА, орили су се у петак увече на Летњој позорници. Александар Сања Илић, композитор и лидер, већ скоро две деценије успешно негује комбинацију поп-рока и етно звука, у чему му помажу многобројни музичари и певачи. На позорници их је, уз Сању, било још десетак да дочарају раскош и пуноћу мелодија обогаћених звуцима древних инструмената. Познато је да је БАЛКАНИКА гостовала на свим континентима и у нама егзотичним земљама, Алжиру, Јужној Кореји, Јапану, и сама представљајући егзотику тамошњој публици. Чули су се стари хитови и новије песме, као и распеване гајде Љубе Димитријевића, који је члан бенда од оснивања. Три младе и наочите солисткиње извеле су и неке изворне песме попут „Јовано, Јованке”. А ни многобројна ваљевска публика није се либила да, што од своје воље или на позив Сање Илића, пева и „даје ритам”.

ИЗЛОЖБА У ГАЛЕРИЈИ БОЖИЋ

Галерија „Божич” на кеју Првог устанка била је у петак увече домаћин изложбе фотографија коју, већ традиционално на Тешњарским, приређује Фото клуб-Ваљево. Овог пута у сарадњи са Планинарским клубом „Повлен” кроз заједнички боравак и дружење у природи као додатном мотивацијом и надахнућем члановима Фото клуба. Александар Јовановић, Мирослав Јеремић, Алекса Миливојевић, Бранко Матић, Бранка Савић, Дејан Богојевић, само су неки од двадесет аутора, који су изложили око педесет фотографија средњег формата живописне ваљевске околине, градских пејзажа и портрета. На многим изложбама у земљи и иностранству чланови Фото клуба су прошле године освојили чак 58 награда, уврстивши се тако међу десет најуспешнијих организација Фото Савеза Србије. Ваљевци су, доказано, велики љубитељи уметничке фотографије и могу да се подиче врхунским и надалеко познатим ауторима. Заслуга је то Фото клуба, основаног пре више од шест деценија, који окупља све генерације оштрог ока и естетског осећаја свакодневице.

ПРЕПУНО ГЛЕДАЛИШТЕ, ПУН МЕСЕЦ, ВРЕЛА НОЋ

ТЕШЊАРСКЕ ВЕЧЕРИ ОТВОРИО ГРАДОНАЧЕЛНИК ДР СЛОБОДАН ГВОЗДЕНОВИЋ

Градоначелник Ваљева др Слободан Гвозденовић поздравио се суграђане и госте Ваљева, пожелевши им добродошлицу на најпопуларнију и најпосећенију градску манифестацију. „Увек се враћамо у Тешњар.” - рекао је С.Гвозденовић. Тешњар је део Ваљева из ког је овај град настао, она турска касаба, која је од нас направила један од најзначајнијих градова у Србији. Желим Вам угодне тренутке, уживајте!”

ПУБЛИКА ОДУШЕВЉЕНА

НАТАША

Бурним овацијама дочекала је публика из гледалишта и околиша Летње позорнице певачицу Наташу Беквалац. У трпски топлој ноћи и уз поvikе и звиждуке одобравања, махом младих Ваљеваца, атмосфера је постала још ужаренија. Тешњарске вечери испод сача, буквално! Прелепу Новосађанку, коју музичка критика сврстава у поп-извођаче, пратили су гласови из хиљаде грла у свим њеним хитовима: ОРИГИНАЛ, НЕ БРИНИ, ДОБРО МОЈЕ, ГРАМ ЉУБАВИ... Судећи и по обожавању публике на концерту у Ваљеву, Наташу Беквалац тек очекује лепа музичка каријера, која је почела пре тачно шеснаест година.

ТЕШЊАРСКИ
ГЛАСОМЦИ

МАРКЕ КНЕЖЕВИНЕ СРБИЈЕ

Колекцију поштанских марака од Кнежевине Србије до данас представио је синоћ у Тешњару колекционар Бранко Голоскоковић, који истиче да није филателиста, већ само сакупљач, који поштанске марке јавно излаже. У његовој колекцији је тачно 4774 марака, које обухватају период од 125 година. Најстарије марке су из 1886. з доба династије Обреновић. Марке су разврстане и изложене према историјским периодима и скоро све су оригиналне, осим 59 реплика.

ПЕРОМ КАРТОГРАФА

Је ли Ваљево одувек на садашњем месту? Ту и тамо кроз векове, али од половине 19. века сигурно јесте. Све о постању нашег града с краја 14. века, кад се први пут помиње у јеном од докумената Дубровачког архива, па у наредних шест столећа, могло је укратко да се сазна на изложби ВАЉЕВО ПЕРОМ КАРТОГРАФА И ПУТОПИСАЦА у Народном музеју, чији је аутор Владимир Кривошејев, директор Музеја. Представљени су путописни записи и картографски документи, од изгледа утврда и штурих извештаја до озбиљних урбанистичких планова на којима се види како је Ваљево расло и развијало се на обалама Колубаре. Биће да су средњовековни турски и аустријски путописци били

шпијуни, коју су прикупљали податке за војску својих моћни царевина. Ипак, њима захваљујући, донекле је реконструисан изглед вароши у 17. и 18. веку. Тако је Иван Перетић, аустријски обавештајац преодевен у калуђера, у извештају из 1784. навео да у Ваљеву има 400 турских кућа, 50 српских домова, пет џамија од дрвета и две од „доброг материјала“, четири кафане и велико црквено имање. Тек с владавином Милоша Обреновића, у првој половини 19. века, варош престаје да буде збир података и магловит обрис, јер је „пресветли књаз“ први приметну клицу развоја модерног насеља. Ваљевци су имали среће, каже Кривошејев, што је потоњи кнез Александар Карађорђевић био ваљевски зет, па је његовим

залагањем сачињен и спроведен у дело први урбанистички план, тако да се није градило како коме падне на памет. Већина, тада ограђених улица, постоје и данас. Ова изложба, вођена аутором Кривошејевим, требало би да постане „путујућа“ и да посети све основне и средње школе у Ваљеву. Као у турској изреци о брегу и Мухамеду!

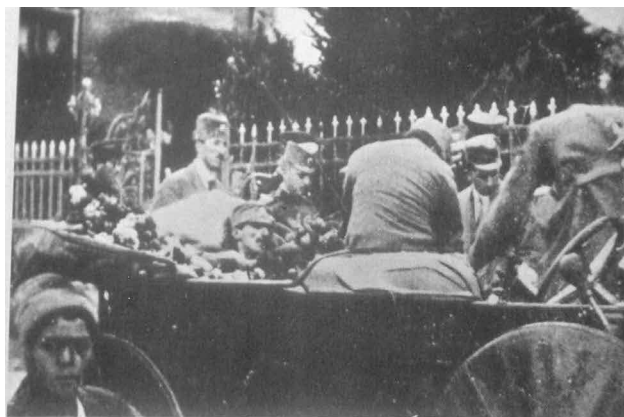
ЛЕТЊЕ ЛИКОВНЕ РАДИОНИЦЕ

Полазници Летње ликовне радионице Центра за културу приредили су изложбу у Холу са око 500 својих радова, које су марљиво радили у оквиру Манифестације „Културно лето 2017.“ Уз поуке и подршку ментора овог лета се стотинак основаца и средњошколаца опробало и исказало своју маштовитост у цртању, вајању, дизајну, фотографији, креирању костима и накита. А истакле су се и радионице глуме, новинарства и француског језика. Ова изложба показује колико је данас важно да млади изнесу на видело део своје даровитости и маште, а не да само упијају разне „садржаје“ на компјутеру или мобилном телефону. Посебно су занимљиве рукотворине Радионице накита, менторке Катарине Остојић. Тринаест полазника, међу њима и један дечак, креирали су наруквице, огрлице и наушнице од природних материјала, дрвета, коже и глине. Нека никог не чуди што је изложбени пано мало „окрњен“. Девојчице, дизајнерке накита, на отварању изложбе су се украсиле сопственим рукоделијем.

ВАЉЕВСКА БОЛНИЦА

О првим лекарима цивилне болнице у Ваљеву си-ноћ је у Народном музеју говорио директор Владимир Кривошејев, колико научно- толико и романескно, пред-очавајући многобројне занимљиве детаље о животу, породичним односима и пријатељским везама првих ваљевских лекара и апотекара. Оснивањем болнице 1867. у кући некадашњег среског начелника Алексе Андоновића, указала се и потреба за физикусима тојест лекарима. У Србји тад није било школованих медицинара, па су они долазили из других земаља у потрази за сигурним послом. Србија је тада за стручњаке из Европе била "зе-мља обећана", док је данас обрнуто, каже Кривошејев.

Први управник Цивилне болнице био је Франц Те-сар, убрзо га замењује магистар хирургије и ветерине Франц Бихеле а потом и Иван (Јован) Сибер, пореклом Чех и досељеник у Ваљево из славонског града Ђако-ва. Некако у исто време, преко познанства са Сибером, долази и апотекар Клаудије Прикелмајер, који је прет-ходно био запослен у приватној апотеци у Ђакову. Тако је високообразована економска емиграција, по речима Кривошејева, значајно допринела развоју здравства у Ваљеву. Сачувано је мало података о Јовану Сиберу, по-

Доношење рањеног принца Ђорђа у Ваљевску болницу око 1915.

пут бележака у такозваним службеничким картонима, где пише: "Био је врло пријатна, савесна и интелигент-на личност, добре нарави, учтив и без порока, који зна добро српски у читању и у писању". Али, ту је и опаска да је "доста слаб и нејак, као стар човек", иако му је тад било 55 година. Јован Сибер је пензионисан 1874. а већ следеће године је преминуо. Био је ожењен Славком Радуловић, са којом је имао двоје деце, мада званични подаци о његовим директним потомцима не постоје.

ЉУБАВ И МОДА

За „љубав и моду на ваљевски начин“, побринуо се у петак Историјски архив Ваљева на истоименој изложби и вечери подсећања на младост, дух и музику шездесетих година 20. века. Заслугом архивиста Зорице Јеремић Шевић и Владимира Дамњановића, уприличено је лепо окупљање некадашњих средњошколаца и студената у Башти „Теславиџија“, који су некад жарили и палили на корзоу, игранкама и оближњим излетиштима. Свиђало се коме или не, било је то време кад се богатство мерило бројем прочитаних књига и одгледаних филмова, познавањем музике и плеса а не дебљином бућелара. И сви су били богати, посебно другарством и вицкастим духом. Део тог, за многе златног доба, може да се види на фотографијама, које су сачували Светлана и Слободан, брачни пар Петронић. Ти снимци су незаобилазан документ о животу младих у Ваљеву, атмосфери заједништва и другарства „до гроба“. Уз изложбу су приказани и инсерти из филма ЉУБАВ И МОДА (1960.), којим се прославила глумица Беба Лончар, возећи „веспу“ на Теразијама, као и Властимир Ђуза Стојиљковић, певајући ДЕВОЈКО МАЛА. И музички зачин овог генерацијског окупљања били су домаћи и инострани слагери, због којих се некад, сликовито речено, падало у несвестицу младалачке романтике и сентимента. Ово вече је показало да управа такви сусрети и дружења недостају Ваљевцима. И мада носталгија за добрим старим временима преовлађује, понеко око поприми стари сјај и романтичан поглед „под сјајем звезда ове ноћи“. Овакви ваљевски ивенти, речено језиком данашњих младих англофила, су важни и млађим генерацијама. Можда и усвоје нешто од непролазних градских вредности.

КАКО ЈЕ ТО ПОЧЕЛО И БИЛО '83

По некад, почесто, сетим се шта је време све учинило у овом нашем истрајавању, трајању, кога и шта је све однело и шта нам је донело... субјективно и објективно... с поводом и без икаквог повода, са хиљада добрих разлога, ваљда... накупило се.

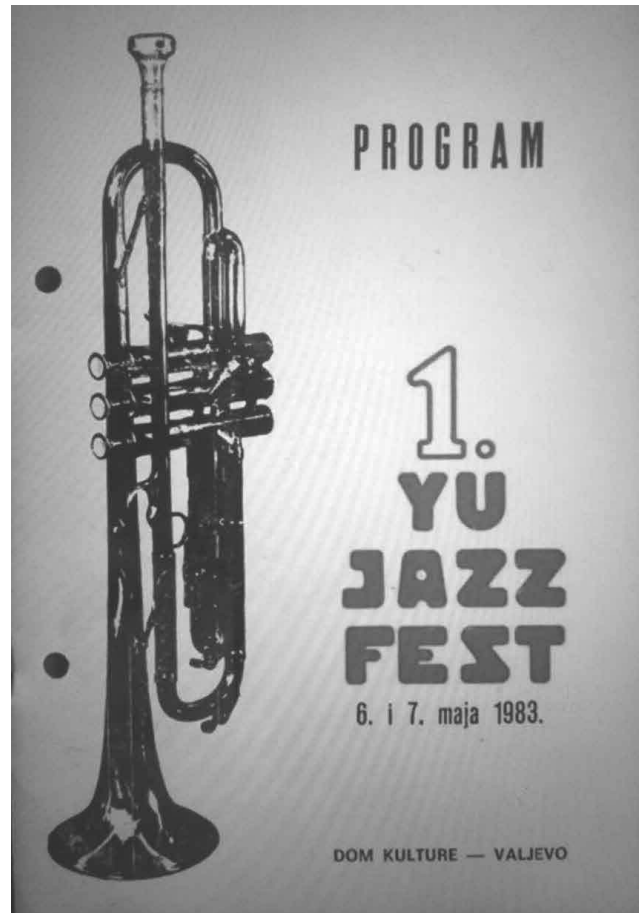
Ту, пре два месеца негде, запричасмо се о... па опет о старим добрим временима, не са носталгијом, него рекох како је нешто у неком трену, баш тренутку, почело, настало и траје, али мењајућ се губи и свежину и инспирацију мења се чудно, и нестаје... намерно и немоћи актера, упорно... Како у том времену прошлом има и сопствених узора, почетака и настака, те како би могло, опет, почети и опет направити добро, и да се не преметне, опет, у којешта, да временом не постане с добрим намерама... којешта, ништа...

А све ово, јер јуче сретосмо се Жика Шешир и ја, рече... Могао би, Васо, написати за ТЕШЊАРСКОГ ГЛАСОНОШУ мало како беше '83, оно што си ми ономад причао... Хоћу... и опет се сетих времена прошлих, па по људима, пре свега, о том догађају који је Жика поменуо.

Било је '83 једно добро друштво у вароши, играло кошарку и по томе било познато, али по доброј забави и вечитим причама које су се око њега преле и које је само стварало, чувено... СТУДЕНТ, КК у Рупачи, тако се звало Студентово игралиште ...стално смо у кафани ко свакој правили и диско-теку за хиљаде и свирке и позориште и прославе, ма све ил свашта... и цез је свирао, често и чешће него било где у Вароши. Милош Петровић није Ваљевац, био је ту сваки дан често, Јова је наш, па ај, подразумева се... а кад нам је било мало и ширили смо се... Некако да се не бих мешао у кошарку, јер ту их је било много и већ су све знали сви, задужише ме, на мој предлог, да будем у управи КК, ха... ШЕФ секције за културу, јер и тако сам се тим бавио а и то јес нешто што могу сви и знају сви, па могу и ја, није ко кошарка, само за znalце.

Добро, и лепо смо то радили, али мало помало постаје некако свега мало, а није га мало и било, забаве, је, ње, мислим... Јова '83 је наш и свира цез, и у Београду се дружимо, и упознајем његове, музичаре претежно, људе или ликове како данас сви све зову, који упорно само свирају и само о томе мисле, и добро то раде, наше из Београда и наше из света који свукуд свирају са значајним успехом... упадамо на БГ цез фестивал и на сешне у Дому омладине, стални смо у Сен Џорџу, цез клубу, једином и одличном, исто у ДО на спрату изнад галерије, клубу који тада радо не заобилази свако, нико, ко дође у Београд, да слуша или свира...

Дуго тако и упорно, а пуно година касније о Милошу Петровићу сам написао нешто кад нас је напустио, пре 8 година, о Милошевим заслугама за добру забаву у Ваљеву '82 и '83 па '92 и '93 и годинама између тих, о Мићи, ономад, предложих Јови нешто, мали некролог за Напред, Марковићу, кад је и он отишао, али ми предложи, сада, Јова, не бих се ја више појављивао ни на који начин, напиши ти то, ти се једини и сећаш, али га у Напред не дадох, никога се то данас не тиче та '83, и Мићино учешће и значај и подршка, искуство, знање које сипа из рукава о Мићиним чињењима и помоћима, да би било... и поста 1. ЈУ ЦЕЗ ФЕСТ, на Велики петак '83 баш, да 6. маја... о цезу у вароши Ваљево, о Прежи Мачору кад је напустио овај крај пре две године, касних педесетих и раних шездесетих у дворишту поред нашег, овде у комшилуку, тик уз ограду, док поседамо по стази, кад сам ја био око 5 или

6, или 7, а они, момци из Ваљевског диксиленд ансамбла, и десет ил двадесет старији, док пролазе са инструментима и смештају се у дворишту Нана Беле и Чика Свете, Гаџиних тетке и тече, испод шљиве и међу цвећем, и свирају цез, свирају латино и исту ону музику што свирају и Цигани на платоу пред Домом културе, пред рестораном лети или у ресторану зими, док мама и тата играју ча-ча-ча, румбу или танго, а ми мали боцкамо ђевапе...

Свирао се цез тада ко „пре рата“ свирао се и те '83 често, али помислимо нема забаве, а било, ма мало нам свега, па хоћемо још, нема ништа и, ај, хоћемо још да нешто...Важно, у тај час неколико дана раније, сретох Милоша Петровића на путу до Академије за музику, где је већ радио... и баш следећег понедељка договорисмо се увече наћи ћемо се у Нарцису, Јова и ја, на галерији, да причамо и пијемо сокове, док, како и обично и свако вече музика ревијална латиница и цез и све што свира да цела сала игра, седам дана недељно, годинама, већ, и једина је таква забава у Београду и околини, вероватно и до Радгоне... кажу, тамо у Бањи се увек играло. Придружила су се, случајно намерно, наравно, и два наша добра другара, Брка Џет и... ни Брка ни Јова четвртог годинама да се сете, и кажу... Ма зна Васа... а Васа зна, и не говори ни Пирги ни Бобију, док кад су писали ону, шупљу књигу о Ва цаз фесту, пре неколико година, као што сада пише први пут да то би у Нарцису, па на Галерији, док је музика свирала, не у Обници само зато што добро звучи олајисани патос... ил што је Радио поред, па шта...

Мика донесе сокове, четири сока, матори људи, а још пију сокове у кафани док музика свира... ја рекох видео сам у Београду Милоша неки дан, Милоша Петровића, тада ЦЕЗ, са

Ником и Сексијем, чести су нам гости били на Студенту и једном у Сали Јабланица, одлична свирка, чудесна, тада потпуно нови звук, Медитеран и латиница, свеже и лако, и озбиљно... пита ме да мало свирају у Ваљеву ових дана, хоћеш и ти са твојима, да зовемо Мићу и Стјепка, Блама... (Марковић Гут Секстет), у другу суботу... сви се слажемо, додајем још неке, оне који су, знам, у Београду, додаје Јова оне који би дошли са стране, Јанша и Дивјак из Љубљане, Фидри из Загреба и још по неко, рекли му те зиме да би радо у Београд на свирку, док су се дружили у Радгони на фестивалу, предложим два дана, и Биг Бенд, тада Бубиша Симић свира и игра и диригује, сви уживају, сви се слажу, тражим од Мике два листа кафанског рачуна, празна, за писање, и оловку, правимо више, пишемо, кажемо отићи ћу код нашег професора Мирка (Бојанића, тада директора Дома културе...) да га питам за хол или салу, за концерте... Пишем све, на два листа кафанског рачуна, у понедељак 11. марта те '83, и чувам у једној књизи о архитектури, али није једној од десет Витрувијевих, и чувам на полици... и одем ујутро код Дула (Михајловића, тада потпретседника Општине, увек орног за добре приче, па код професора Мирка, па се договоримо... састанак је у четвртак у 7, у Дому културе, све ћемо се тамо договорити... и договорисмо се. Даље је техника, или историја, коју нико није ни записао ни упамтио,

направисмо и одсвира 1. ЈУ цез фест 6. маја те '83 на Велики петак, и суботу 7. И одоше Фидри и Дивјак у недељу ујутро у двадесет до 5 првим Стрелиним бусом у Београд и кући, срећни да причају како су се провели и три дана нису спавали, и да нам шаљу госте за следећу годину већ, и сами дођу опет касније... А можда би Бубиша могао да напише Подвалу у цез маниру, неко рече... и Подвала поста химна и БИГ БЕНД на свом редовном и службеном задатку сваке године, да отвори и одсвира химну... И потраја то, ал мало по мало поста штошта друго, неког ни сличног имена, и чудног садржаја и стремења... да не оста ништа.

Драган Васиљевић, архитекта

П.С. ...На програму првог фестивала пише, лепо... Иницијатор: КК Студент, секција за културу. Нигде не пише ни да сам га ја смислио нити углавном и у потпуности поставио таквог како је тих првих година радио, а и што би, па лепо пише да је Шеф те, Секције за културу, КК Студент, Драган Васиљевић, онај из приче са почетка, али то мало ко зна, чак чини се мало ко зна и да прочита и зачуди се, одакле Студент у КУЛТУРИ. Шала не шкоди, наравно да се све зна, тако то стоји, за и као подсетник о делу и у Студентовој монографији из 2011... Прича има још, из те '83.

МИКИ

Почетком године напустио нас је МИКИ. Старији Ваљевци знају све о њему: почецима и развоју певачке каријере, учешћу на музичким фестивалима, о вишемесечним турнејама у европском и азијском делу Русије (СССР), где је слављен обожавањем... Знају све његове песме и хитове и радо су се са њим виђали кад год је долазио у Ваљево да приреди концерт, као и да посети родитеље, Ангелину и Видоја, сестру Љиљану, брата Зорана, рођаке и пријатеље. Волео је Мики да скокне на Дивчибаре и да се укључи у викенд-свирке бенда АБВ у хотелу "Дивчибаре", међу Ваљевцима познатим као "Балканија". Водећи певач бенда био је његов млађи брат Зоран, и кад њих двојица у дуету запевају "Погледај ме, невернице", гостима би овладао невиђени кара-севдах. Па, кад се још прикључе др Воја Милутиновић и Драган Ристовски Димче, летео је кров хотела у небо од њиховог четворогласја и одушевљења присутних.

Мики се радо и често дружио с дивчибарским викендашима. Распаљиван је роштиљ, слатки купус с овчетином куван у земљаном лонцу на отвореном огњишту и све то гарнирано Микијевим причама и анегдотама из његове каријере, ближих и далеких путовања. Обавезан зачин ових дружења

била је музика. Увек би се ту нашао неко да пребира жице на гитари или "развуче" хармонику. Волео је Мики да слуша и запева староградске песме, али и оне новије, у духу босанских севдалинка, као што је "Не клепећи нанулама", композитора Хусеина Куртагића, песму коју је почетком осамдесетих прославио певач Нецад Салковић. Не би изостала ни суза у Микијевом оку, јер је важио за највећег емотивца међу певачима.

Безмерно се дивио лепоти Дивчибара и одлазио у дуге шетње с друштвом по висовима, до видиковаца или низ један од потока, који води до Тометиног поља.

"Лепо је као у Швајцарској." – имао је обичај да каже. Прескакао је поточиће као дечак, скакутао с камена на камен, гласно се смејао и исијавао животну радост, показујући свима колико је срећан што је ту, с пријатељима на Дивчибарама. Једном приликом му је неко из друштва, гледајући га како трчкара низ поток, шаљиво довикнуо: "Видиш, Мики, шта си све пропустио!" Он је одвикнуо: "Нисам ништа пропустио. Ја сам ПРОПУШТАО..." А погледом је говорио да ће све пропуштено да надокнади. Само он зна да ли је у томе и успео!

Б. Ђурић

ТЕШЊАРСКИ ФОТО ЗАПИС 2017. *објективом Ивана Симића*

ТЕУНАРСКИ
ПЛАЧОУЛА

ВАЉЕВО – ПЕКИНГ

Кинези у Ваљеву нису реткост, али је Ваљевка у Пекингу заиста "ретка птица". Сања Селаковић, дипломирани синолог Филолошког факултета у Београду и стипендиста пекиншког Универзитета КОНФУЧИЈЕ, већ годину дана вредно усавршава своје знање кинеског језика. У граду од близу 15 милиона становника, двоструко више од Србије, добро устројен градски превоз је неопходан за квалитетан живот. Метро, аутобуси, бицикле, па чак и рикше – сва та превозна средства помажу да Сања стигне на преподневна предавања. А после осмочасовног учења, следи телесна релаксација, што је традиционално-културолошки приступ одржавању хармоније духа и тела. У склопу факултета су спортске сале, терени за спортове на отвореном простору, теретане и базени а популарне су и плесне школе. Пекиншке вечери су чаробне, раскошно осветљене улице, зграде и паркови маме шетаче.

Сања је посетила и упознала многе знаменитости Кине и Пекинга: Кинески зид, царску палату Забрањени град, Небески храм и мноштво већих и мањих таоистичких, конфучијанских и будистичких храмова. Истина је да религија већ одавно није Кинезима на првом месту. Поуздају се више у економију, али се поносе лепотом својих пагода и вртова који их окружују. Не празнују превише, али кад славе кинеску Нову годину почетком фебруара, славље траје чак петнаест дана. Ова година је у кинеском календару у знаку "петла", па слика или фигурица овог пернатог лепотана украшава сваки дом. Тако налаже фенг-шуи, традиционално уређење стана, по ком су поједини предмети у кући симболи и носиоци важних животних врлина и вредности.

Кинеска трпеза је разноврсна и богата. Пошто су штапићи у Кини једини есцај, све намирнице се ситно секу и сецкају, ради лаког баратања штапићима. Прво се поједу резанци из супе а потом испије течност. Ролнице с месом, пилетина на безброј начина, пиринчане нудле – само су нека од Сањиних омиљених јела. Посебно издваја "хот пот" и "хоу-гуо", јела од меса и разноврсног поврћа. Занимљиво је да Кинези не лудују за тортама и колачима. Драже су им лубенице и диње, јужно воће, као и јабуке и крушке, које су сасвим другачијег укуса него код нас. Драге

су им и бомбице од слатког кромпира или пиринча пуњене орашастим воћем. Кинезима и Србима, и поред различите кухиње, заједничка је страст према киселом купусу.

Кинези су дружељубиви, али нерадо говоре енглески. Зато се Сања, ради усавршавања језика, најчешће дружи са кинеским вршњацима, али и са студентима из Европе, Јапана и Африке. А стил одевања младих, мода? Најгламурознији "модни" детаљ Кинескиња је бео, светао тен! Тело током дана штите од сунца широком одећом, носе шешире, сунцобране, наочаре за сунце како би очувале белину коже. А увече се одевају европски.

Сања се ускоро враћа у Пекинг, после месец дана распуста у Ваљеву и обиласка овдашњих брда и долина. Чекају је тамо многобројне обавезе на факултету и далекоисточни живот, узбудљив и умирујући истовремено. Можда плав и хармоничан као име Палате небеске хармоније.

ЗАИ ЂИЕН САИ АР ВЕИ ЈА РН! ВАН Ш РУ ЈИ! (ПОЗДРАВЉАМ СВОЈЕ СУТРАЂАНЕ И ЖЕЛИМ ИМ СВЕ НАЈБОЉЕ!)

Б. Ђурић

КОСАРА ЈЕ У ВАЉЕВУ

На вратима Дамњановог ресторана на Линколн тргу у Чикагу пише и овог лета „На менију нема куваних јела, Косара је у Ваљево!”

Косара је ћерка Боже и Милке Антић које старији Ваљевци памте по фотографској радњи “фото Милка”. Нема куће у Ваљевоу и околним селима у којој се не налази бар једна фотографија са препознатљивим логотипом “фото Милка”. Косара је пре II светског рата имала фотографску радњу у истој улици поред Централа. За мене су остале две енигме, ко је аутор фотографије Стевана Филиповића са уздигнутим рукама испод вешала која је касније преузета као симбол отпора фашизму и као таква нашла се и у УН у Њујорку али и без потписа у којој је фотографској комори развијен филм и ко је фотографију урадио, зашто? Да ли би Ројтерс, Тајмс и сличне куће имале тај проблем?

Косари то није важно, све своје невоље победила је стрпљењем јер правда је спора. Била је једног тренутка на робији у Пожаревцу са целом породицом, оцем, мајком, сестром Милицом, братом Батом. Један од радника из њихове радње скупио је храброст и оставио сведочанство, на фотографији је и припадник ОЗНЕ са петокраком на шајкачи, у гуњу, са пушком и погледом који пре сажаљења него што осуђује, постиђен улогом која му је додељена.

Косара у 97. живи у Чикагу, памти по унуцима да је тамо више од пола века.

У одузетој родитељској кући у Карађорђевој улици проводи лета од када је њена ћерка Наница откупила први спрат у нади да ће кућа реституцијом бити враћена једног дана.

Кувана јела ће код Дамњана на Линколн тргу у Чикагу бити на менију поново од 1. септембра. Косара нема више

свој ресторан, продала га када је добила америчку пензију. У њеној кафани седамдесетих година прошлог века академски сликари из Србије одсликали су на два зида огромне композиције “Косовског боја”. Сада јој је жао што то нису урадили на платну јер би биле сачуване. У тој кафани певали су Цуне Гојковић, Мики Јевремовић... многима је помогла да се скуће у САД и да нађу смисао останка у емиграцији. Синиша из Бадовинаца зато спрема прасе на ражњу када Косара заврши летовање у Врујцима и дође у Ваљево. Она му је рекла: „Са америчким држављанством најбоље је живети у Србији”.

Зато се Синиша не враћа већ деценију преко океана, важније му је од печалбарских пара да сачува породицу на окупу и дедовину.

Ову причу о Косари завршавам стиховима Матије Бећковића које је исписао поводом једног од мајских рођендана када Косара води коло уз песму “Марширала краља Петра гарда”, најпре на тргу у Чикагу а потом и у Крађорђевој улици у Ваљево.

ШУШТИ, ШУШТИ БАГРЕМ БЕЛИ
НЕ ПРЕСТАЈЕ ВЕЋ ВЕК ЦЕЛИ
ДЕВЕДЕСЕТ И... ЛЕТА
КАКО ЛИСТА ТРЕПЕРИ И ЦВЕТА...

Косара је јутрос (5. август у Ваљевоу) стигла у Чикаго, њен син Зоран јавио је да је успела и овај пут да пренесе ракију, кајмак, дуван чварке, проју, бурек... сетих се да ми је рекла да “Ваљевско пиво” може да купи у Чикагу преко неког Босанца, она пије црно!

Ж. Јанковић

ПРАЉА

Тетка Селена, како је фамилијарно називана чувена тешњарска праља, о коју су се сви отимали, живела је у приземљу једносратне куће са доксом тик уз јавно купатило. Онижа и пуначка, проседе косе увијене у пунђицу на темену. Од пролећа до јесени по лепом времену праља је читава брда постепине у већини домаћинстава у Тешњару. А дан, у који је долазила да утерује чистоћу у душечне чаршаве, јастучнице и јорганске навлаке, шаљиво је називан Селенин дан.

"Треба ујутро да пораним, сутра ми је Селенин дан." – тим речима би Пауна Вујић или Боса Ђукић најављивале предстојеће прање великог веша. Био је то замашан посао, који се од почетка до краја одвијао у дворишту и то у више фаза. Прво је из магазе изношена пећ-бубњара, с које је скидан горњи поклопац, да би се уметнуо велики казан. И кад би пећ била добро наложена а вода у казану млака, тетка Селена је потапала веш и по њему рендала домаћи сапун "на крупно ренде", све време вешто баратајући огромном дрвеном варјачом. Било је то паклено "кување" веша у клокотању узавреле воде и облаку паре. Достојно наслову романа Емила Золе У КЉУЧАЛОМ ЛОНЦУ. Крајичком светлоплаве кецеље Селена је често отирала своје зајапурено лице. Добро искуван веш пресипан је у огромно лимено корито у ком је испиран "из више вода". У последњу воду додаван је вешплав, старинско средство за

бељење. Била је то плавичаста коцкица величине кутије шибица са натприродном моћи да протера сивило и успостави блиставу белину, каквом се у ТВ-рекламама узалудно дичи АРИЕЛ. Потом би уследило Селенино мајсторско штиркање, да би веш сачувао чврстину. Како педесетих година прошлог века није било штирка у продаји, праље и домаћице су га саме приправљале. Скувале би мало белог брашна у пуном лонцу воде, процедице грумуљице и остатак течности додавале води за испирање. Тешко је данас замисливо ручно цеђење јорганских навлака. Селени би ту увек неко од укућана прискочио у помоћ, па се методом увртања крајева и тај мучан посао успешно завршавао. И на крају, простирање веша на челичне жице и подупирање жица дугачким дрвеним моткама, високо, високо, према сунцу...

Тешњарски ред и обичај је налагао да, уз уговорену дневницу, праља буде угошћена и добрим ручком. Подразумевало се да на јеловнику, због тежине посла, буде месна чорба, главно јело с месом, салата и фини колачи. На одласку је Селена од сваке домаћице добијала и спаковану хране за вечеру, попут lunch-пакета, јер се тог дана оцак на њеној кући није димио. И не би било на месту, да се онако уморна, бакће још и око вечере. Дирљив је био њен одлазак кући. Лагано је изувала своје радне тралике и обувала ципеле на отечена стопала, нечујно уздишући, у себи.

Б. Ђурић

Хотел "Балкан", Карађорђева 68

АЈСКАСНА

Тешњарци су се некад против летње жеге борили једноставним средствима. У најтоплијим данима, око Илиндана, дворишне пумпе и чесме радиле су пуном паром. Већ од предпднева заливана су водом дворишта и калдрма пред кућом. Деци је дозвољавано да се "квасе" до миле воље, док је луфтирање куће и "прављење" промаје спадало у важне домаћичке послове. Неретко би неко од старијих и заноћио у дворишту на мадрацу, смештеном у дну дворишта под липу или орах. Била су то времена уочи глобалног загревања планете и неолитски дани надоласеће ере расхладних уређаја. А ни паклене врућине нису дуго трајале, најдуже три до пет дана крајем јула и почетком августа. Такозвани топлотни таласи, каквим смо сад изложени од маја до октобра, раније нису таласали. Неколико дана врућине и квит!

Ипак, било је пуно брига око чувања животних намирница и спремљене хране на летњој врелини. Кад би се и хладовити шпајз угрејао, Тешњарци су прибегавали ајскасним или ледарима, како је гласио превод са "швапског". Као и нахтасна, тако је и ајскасна, довољена у везу с владавином аустроугар-

ске царице Марије Терезије, односно, с важним изумима у њено доба, који су и до нас стигли. Тако је ледара, шкриња за чување хране во времена моћне владарке, представљала важан инвентар тешњарских шупа магаза и подрума. Био је то обичан сандук, с леденом таблом дебљине десет центиметара при дну, по којој су се ређале дрзо кварљиве намирнице, углавном сир, кајмак, свеже месо и спремљена јела. Расхлађивало се ту и воће и по која боца вина. И док се лед лагано отапао у посуду на дну ледаре, чувајући фришкост хране и пића, Тешњарци су већ уговарали нову испоруку табле леда. Око набавке се нису много мучили. У оближњој Ваљевској пивари било је довољно леда да подмири потребе кафана, хотела и домаћинстава. Такозвани пиварски лед, умотан у сламу, допреман је на воловским колима. Цена ледене табле није запамћена, али се зна да је о куповини дринуо домаћин куће, домаћица о свему осталом. Деци, према памћењу и казивању старих Тешњараца, није било дозвољено да се мотају око ајскасне. Тај старински фрижидер био је светиња у летњим месецима. И том олтару благоутробија приступала је искључиво домаћица као врховна првосвештеница.

Б. Ђурић

приче из Ваљева

КУПАТИЛО

Ретко је која приватна кућа у Ваљеву могла да се подичи купатилом. А и воде је у кућним славинама сваки час нестајало. Лети је било лако за бањање. Свако домаћинство је имало бар два лимена корита, за децу и одрасле. Углавном су шупе и магаче, од позног пролећа до јесени, коришћене и као купатила. Лончина вреле воде сипа се у корито, разблажи се са два до три бокала чесмоваче, пешкир о клин и сапун "бели јоргован". Дивота! Зимом је таква помоћ била недостижна, па је корито уношено у кухињу поред усијаног шпорета, где би настајала тарапана од дечје цике, вриске и прскања водом.

Јавно купатило изграђено је убрзо после рата на врху Тешњара и недалеко од силоса. Обична соцреалистичка зграда. Нема је више, већ дуго је саобраћајница на њеном месту. Државно купатило је, од новембра до априла, представљало праву благодат. С десне стране дугачког ходника биле су кабине с тушевима, лево са тучаним кадама. Од воденог испаре-

ња тешко се видео и прст пред оком. Одлазило се у купатило и породично, под пуном опремом чистог рубља и одеће "за пресвлаку". Цена купања, пару више од цабе!

У згради купатила био је и стан за многочлану породицу надзорника Бранковића, с надимком Руди. Имао је четири сина, по оцу звани "рудике", и кћер Веру, коју су тешњарска деца називала Вера Купатилка. Није се, кажу, љутила због тог надимка. Били су то благородни и дружељубиви Тешњарци, како их сви памте. С порастом стандарда, крајем шездесетих, проређени су одласци у јавно купатило, потом су и сасвим престали. Сећања многих Ваљеваца на ту (сиву?, жућкасту?) зграду су маглопита. Као да лебди и губи се у мирисном облаку белог јоргована и уштирканог рубља. И мада у послератним годинама сиромаштва и некомфора нема ни зрна егзотике, сећања на јавно купатило су, како деценије пролазе, све егзотичнија. Корачајући уназад кроз време, као да се назире и обриси турских (х)амама. А од амама ни римске терме нису далеко.

Б. Ђурић

БИОСКОП

Биоскоп "84" у Центру за културу још увек не ради, али почеће ускоро. Највероватније, од 1. септембра, до када би требало да се окончају отезања око, рогобатно речено, издавања употребне дозволе. Јасно је да филмска брзина и административна спорост не иду руку под руку. Нови биоскоп у сали некадашњег Дома омладине је потпуно уређен и технички опремљен, што се и видело на пробним биоскопским представама почетком године. Угодно је то месташце, са 84 седишта – отуда и назив Биоскопа. Савремена технолошка опрема, кафић у предворју, све је по угледу на најмодерније кино-сале. Ово је до сада најозбиљнија "акција" Града и Центра за културу да Ваљевцима поново омили одлазак у биоскоп. У том акционом сценарију биће коришћено моћно оружје – филмске представе шест дана у седмици, сарадња са највећим дистрибутерима и Кинотеком, Мини-Фест и приступачна цена улазница. Победиће, ваљда!

У деценијама пре фамозних деведесетих, а после Другог светског рата, Ваљевци су лудовали за филмовима, који су приказивани у биоскопима "Централ" и "Раднички". Филмови су страствено гледани и још страственије препричавани на школском одмору, корзоу, уз шољицу кафе, на послу... У биоскоп се одлазило и породично и с друштвом. Једно вече са родитељима, сутрадан са друговима и другарицама. Филмови

су се смењивали два пута недељно, од понедељка до среде и од четвртка до недеље. Сале су увек биле пуне јер су многи, након одгледаног филма, и наредних дана долазили да "обнове градиво". Владала је тад јагма за скромним филмским брошурама с фотографијама глумаца и кратким садржајем филмова. Почетком шездесетих је већ почео да се штампа "Филмски свет" са светским дивама на насловницама у боји, па су лакше набављане фотографије омиљених глумаца.

Гутали су Ваљевци очима енглеске, француске, америчке, италијанске и совјетске филмове. Жанр није играо никакву улогу. Каубојац или ратни филм, свеједно! Није се постављало питање "Шта се даје?" Који год филм да се приказивао, био је вредан гледања, сведоче времешни филмофили. РАТ И МИР, МЕСТО ПОД СУНЦЕМ, ЈЕДАН ДАН ЖИВОТА и сијасет звучних наслова, као и оних скоро заборављених "какосе-бешезвао" филмова.

Ледено јануарско вече крајем педесетих. У РАДНИЧКИ долази младић у гломазном капуту. Смешта се на седиште близу усијане бубњаре. Вади из великих џепова домаћи кекс, који му је мајка испекла на врелој преси. Грицка кекс као миш и гледа, гледа филмове... једри морима, премерава пустиње, среће невиђене лепотице, дружи се са херојима. А данас? 3Д технологија, савршен звук и друге погодности а још се питамо, хоће ли се Ваљевци поново приволети биоскопу?!

Б. Ђурић

ПРОГРАМ 31. ТЕШЊАРСКИХ ВЕЧЕРИ

4. август, ПЕТАК

9.00-13.00 ПРИЈАВЉИВАЊЕ ЗА МАСКЕНБАЛ

Телефоном на број 062/ 80 58 318

15.00-00.00 Плато испред споменика Жикици Јовановићу Шпанцу

ПРЕЗЕНТАЦИЈА НОВИХ ШКОДИНИХ МОДЕЛА

ABC test Ваљево

17.00-19.00 Парк Пећина

ШКОЛА РОЛЕРА, клуб екстремних спортова „Икстрим фемели 014“

Упознавање са програмом, и први час у Скејт парку

19.00 Хол Центра за културу Ваљево

ИЗЛОЖБА РАДОВА ИЗ ЛЕТЊЕ ЛИКОВНЕ РАДИОНИЦЕ ЦЕНТРА ЗА КУЛТУРУ

19.00 Летња позорница „Пинокио“, Карађорђева 35

ПИНОКИЈЕВО ПОЗОРИШТАНЦЕ ИЗЕНЕЋЕЊА, представа

Играју лутак Пинокио и две виле чаробнице

19.30 Галерија Народног музеја Ваљево

- Свечано отварање изложбе Ваљево пером картографа и путописаца

изложба из продукције Народног музеја Ваљево

20.00 Дечја сцена, Летња башта Дома војске

МУДРО ПРАСЕНЦЕ – Представа за децу

Пулс театар Лазаревац

20.00 Божић галерија код Рима, кеј Првог устанка

ГОДИШЊА ИЗЛОЖБА ФОТОГРАФИЈА

Фото клуб Ваљево и Планинарски клуб Повлен

21.00 Летња позорница – Кеј на Колубари

Сања Илић и Балканика- КОНЦЕРТ

21.30 Клуб башта Теславизија, Војводе Мишића 22-24

ЉУБАВ И МОДА НА ВАЉЕВСКИ НАЧИН

Породична архивска грађа ваљеваца оживљена плесним кораком и филмским платном

Историјски архив Ваљева

5. август, СУБОТА

9.00-13.00 ПРИЈАВЉИВАЊЕ ЗА МАСКЕНБАЛ

Телефоном на број 062/ 80 58 318

16.00-.00.00 Парк Пећина

Такмичење у Скејт парку у дисциплинама: ролери, скејт и BMX

17.00 – 21.00 Градски трг Ваљево

ROYAL PET HAPPENING

Телефон за пријаве: Тања Миливојевић 060 610 73 83

Мејл за пријаве: tanja.milivojevic@royalvet.rs

www.facebook.com/RoyalCaninSerbia

19.15 Плато испред Народног музеја Ваљево

Предавање о првим лекарима ваљевске цивилне болнице

Др Владимир Кривошејев

20.00 Дечја сцена, летња башта Дома војске

Удружење „Анђели чувари“ Ваљево

ПОКАХОНТАС И ЧАРОБНА ЗЕМЉА - Представа за децу

Играју деца Креативне радионице „Пинокио“ Удружења „Анђели чувари“ Ваљево

20.00-23.00 Плато испред пиваре Голос, Бирчанинова 3

ПОШТАНСКА МАРКА ОД КНЕЖЕВИНЕ СРБИЈЕ ДО ДАНАС

Изложба поштанских марки од 1866.год. до данас

Бранко Голоскоковић, колекционар

Изложба ће бити отворена до 11. августа

20.08 Тешињар, Еко кутак- Љивари, Бирчанинова 5-7

ПРИЧА О ПОЉСКОМ БИЉУ, ДА ЛИ СТЕ ЗНАЛИ?

Професор: Драган Недељковић

20.45 Трг Војводе Мишића

ПОДИЗАЊЕ ЗАСТАВЕ 31. ТЕШЊАРСКИХ ВЕЧЕРИ

Заставу подижу чланови Ватерполо клуба Ваљево - Горње

21.00 Летња позорница

СВЕЧАНО ОТВАРАЊЕ 31. ТЕШЊАРСКИХ ВЕЧЕРИ

Фестивал отвара др Слободан Гвозденовић, градоначелник Ваљева

21.15 Летња позорница – Кеј на Колубари

НАТАША БЕКВАЛАЦ- концерт

21.30 Тешињар, Бирчанинова 54

СТУДИО АНЕ ПЕЈДИЋ

Добродошли у Анин свет лепоте, шминке, стила

6. август, НЕДЕЉА

9.00-13.00 ПРИЈАВЉИВАЊЕ ЗА МАСКЕНБАЛ

Телефоном на број 062/ 80 58 318

12.00-13.00 Ресторан Дукал, Радино брдо

ВАЉЕВСКА ТРКА ТРОКОЛИЦА

Клуб екстремних спортова „Икстрим фемели 014“

13.00-15.00 Ресторан Павиљон

ВАЉЕВСКА ТРКА ТРОКОЛИЦА

Клуб екстремних спортова „Икстрим фемели 014“

19.00 Летња позорница „Пинокио“, Карађорђева 35

АРСИН ЦИРКУС БУВА, магичне моћи мађионичара Арсе

19.00-23.00 Стартит центар, Трг Кнегиње Љубице, Плато

Виртуелна стварност долази у Ваљево први пут! Спремни?

- Заварајте чула и осетите илузију стварности-

20.00 Дечја сцена, летња башта Дома војске

СОФИЈА У ЧАРОБНОМ СВЕТУ - представа за децу

БАСТ - Београд

21.00 Летња позорница – Кеј на Колубари

Вече ваљевских фолклора

Свети Георгије, Крушик, Ваљарица, Извор, Ђердан, Градац

21.15 Хотел Гранд

Вече са Ваљевском пиваром

7. август, ПОНЕДЕЉАК

17.00-19.00 Парк Пећина

ШКОЛА РОЛЕРА, клуб екстремних спортова „Икстрим фемели 014“

Вожња у Скејт парку, увежбавање полигона за финални дан

18.00 Истраживачка кућа, Бирчанинова 128/б

ИСТРАЖИВАЧКИ МАТИНЕ

Изложба фотографија, упознавање са радом истраживачких група: астрономи, спелеолози, друштвенаи, исхрана у природи, група за електронику и електротехнику. Предавање Групе за друштвене науке.

17.00-18.00 Плато Центра за културу

ПОДЕЛА ТАКМИЧАРСКИХ БРОЈЕВА УЧЕСНИЦИМА МАСКЕНБАЛА И ФОРМИРАЊЕ ПОВОРКЕ

18.15 МАСКЕНБАЛСКА ШЕТЊА

Центар за културу, хотел Гранд, Десанкин трг, Карађорђево до Градског трга

19.00 Летња позорница – Кеј на Колубари

МАСКЕНБАЛ

ПРАВИМО МАСКЕ МНОГО ВЕЋЕ, ПРЕТВОРИ СЕ У НЕШТО САСВИМ ТРЕЋЕ!

Организатор: Установа за децу предшколског узраста „Милица Ножица“

19.30 Тешињар, ОШ Сестре Илић

ТУРНИР У МАЛОМ ФУДБАЛУ

Асмедиа

Време одржавања турнира од 7. до 10. августа

20.00 Летња позорница „Пинокио“, Карађорђева 35

БАЛОНЦИ И ЊИХОВЕ ПУСТОЛОВИНЕ, луткарска представа

Играју васпитачи Креативне радионице „Пинокио“ Удружења „Анђели чувари“ Ваљево

20.08 Тешињар, Еко кутак- Љивари, Бирчанинова 5-7

ПРИЧА О ИНДУСТРИЈСКОМ БИЉУ, ДА ЛИ СТЕ ЗНАЛИ?

Професор: Драган Недељковић

Истраживачка кућа, Бирчанинова 128/б

20.15 WORLD CAFFE

Представљање могућности за младе кроз програм ЕРАСМУС+

21.00 ИСТРАЖИВАЧКИ МАТИНЕ

Астрономска група, гледање кроз телескоп

21.00 *Музеј завичајних писаца*

ИЗЛОЖБА РАДИОНИЦЕ СТРИПА И АНИМАЦИЈЕ

Матична библиотека „Љубомир Ненадовић“ Ваљево

8. август, УТОРАК

17.00-19.00 *Парк Пећина*

ШКОЛА РОЛЕРА, клуб екстремних спортова „Икстрим фемили 014“
Финални дан, мини такмичење за полазнике школе ролера

19.00 *Летња позорница „Пиноккио“, Карађорђева 35*

СНЕЖАНА И СЕДАМ ПАТУЉАКА, деџа представа
Играју деца Креативне радионице „Пиноккио“ Удружења „Анђели чувари“ Ваљево

20.00 *Дечја сцена, Летња башта Дома војске*

Удружење „Шарени сунцокрети“ Београд
КНЕЗ ОД БЕЛОГ ЛУКА - Представа за децу

20.00 Интернационални уметнички студио Радован Трнавац-Мића
ИЗЛОЖБА „ВЕЛИКИ ФОРМАТ“ Америке, Русије, Украјине, Пољске, Мексика, Македоније

20.00 *Плато Центра за културу*

РК 'МЛАДОСТ: РК 'ВИТЕЗ' Шабац, ревијални рвачки меч
Рвачки клуб 'Младост' Ваљево

20.30 *Музеј завичајних писаца, Војводе Мишића 29*

ПРИЧЕ ИЗ МАЛЕ КУТИЈЕ

Корео игра, Четири годишња доба, на стихове Васка Попе и Павла Неруде

Програм полазника најстарије групе школе глуме при Матичној библиотеци „Љубомир Ненадовић“ Ваљево, ментор глумица Катарина Вићентијевић

21.00 *Летња позорница – Кеј на Колубари*

ОСУ СЕ НЕБО ЗВЕЗДАМА, концерт
КУД Абрашевић

9. август, СРЕДА

10.00 *Плато Центра за културу Ваљево*

ЗД БРАЗДА

ЗД улично сликање посвећено Миловану Глишићу
Слика Миливој Костић

19.00 *Летња позорница „Пиноккио“, Карађорђева 35*

ТРИ ПРАСЕТА, луткарска представа
Играју васпитачи Креативне радионице „Пиноккио“ Удружења „Анђели чувари“ Ваљево

20.00 *Дечја сцена, летња башта Дома војске*

УГ „Хајде обрадуј дан“ Београд
ЧАРОВНА ДОЛИНА - представа за децу

20.08 *Тешњар, Еко кутак- Гљивари, Бирчанинова 5-7*

ПРИЧА О ЖИТАРИЦАМА, ДА ЛИ СТЕ ЗНАЛИ?

Професор: Драган Недељковић

21.00 *Летња позорница-Кеј на Колубари*

ЛЕГЕНДЕ- концерт

21.05 *Хол Центра за културу*

ГЛУМАРЕЊЕ

Представљање глумачке радионице ЦЗК

Ментори: Угљеша Спасојевић и Ангелина Лукић

22.00 *Летња башта Дома војске*

ВЕЧЕ СА МАРЧЕЛОМ

Матична библиотека „Љубомир Ненадовић“ Ваљево

10. август, ЧЕТВРТАК

19.00 *Летња позорница „Пиноккио“, Карађорђева 35*

МАЛИ ПРИНЦ, луткарска представа
Играју васпитачи Креативне радионице „Пиноккио“ Удружења „Анђели чувари“ Ваљево

20.00 *Дечја сцена, летња башта Дома војске*

Путујуће позориштанце „Гира“ Београд
НЕСТАШНИ ЋИРА - представа за децу

21.00 *Летња позорница – Кеј на Колубари*

Концерт изненађења

23.00 *Велика сцена Центра за културу*

МАРАТОНЦИ ТРЧЕ ПОЧАСНИ КРУГ, премијера

Режија: Мирослав Трифуновић

Градско позориште Абрашевић

11. август, ПЕТАК

19.00 *Трг Десанке Максимовић*

ХЕМИКАЛ ТРКА БЕБА

Бебе старости до 24 месеца

Пријавите се за стазу дугу 24 метра!

Пријављивање од 18.00-19.00

Трку подржава Центар за ВТО Опште болнице Ваљево

У случају кише, трка ће бити одржана у Хали спортова

19.00 *Летња позорница „Пиноккио“, Карађорђева 35*

У РИТМУ ЛЕТА ЗАПЛЕШИМО ЕНТУЗИЈАСТИЧНО

Увод у тајне плеса

20.15 *Десанкин венац*

СВУДА ПОЋИ, У ВАЉЕВО ДОЋИ!

Вече пред агенцијом „NATIONAL TRAVEL“

ДИВЧИБАРЕ- висока ката младости, здравља, забаве и спорта

21.00 *Летња позорница – Кеј на Колубари*

DJ вече

22.00 *Летња башта Дома војске*

STAND DOWN СА НЕБОЈШОМ МИЛОВАНОВИЋЕМ

Живот у форми поезије.

Поезија у форми живота.

СВАКОДНЕВНА ДЕШАВАЊА:

Тешњар, Бирчанинова 54, **17.00-23.00: Радионице НАШМИНКАЈ САМ СЕБЕ** - Студио Ана Пејдић / MAKE-UP SCHOOL, Тешњар, Бирчанинова – Промоција српских вина, Продајна изложба занатских производа и ручне радиности, Изложба и продаја меда - Удружење пчелара Ваљево, Тешњарски сајам књига, Израда и продаја уникатног накита, Продајна изложба садног материјала – Зелени кутак у Тешњару, Бирчанинова 98 и 101

– Радно време Народног музеја и Муселимовог конака 10-16ч и 19-

22ч (у другој смени улаз бесплатан уз куповину било ког сувенира)

– Радно време Модерне галерије до 22ч

– Радно време Историјског архива Ваљево од 17-21ч

У СЛУЧАЈУ ЛОШИХ ВРЕМЕНСКИХ УСЛОВА АЛТЕРНАТИВНИ ПРОСТОРИ СУ ЦЕНТАР ЗА КУЛТУРУ, НАРОДНИ МУЗЕЈ И СВЕЧАНА САЛА ВАЉЕВСКЕ ГИМНАЗИЈЕ.

– 6. августа излази 51. број *Тешњарског гласоноше*

– 12. августа излази 52. број *Тешњарског гласоноше*, а до тада све о збивањима на Тешњарским вечерима можете читати на адреси www.tesnarskevaljevo.rs; контакт телефони: 014 230 620, 014 223 219, факс 014 223 099, e-mail: czkvaljevo@gmail.com, www.tesnarskevaljevo.rs, www.valjevo.org.rs, www.czkr.rs

САВЕТ ФЕСТИВАЛА:

Председник Савета: Дејан Богојевић, члан градског већа Ваљево

Заменица председника Савета: Горица Божић, одборница Скупштине града Ваљево

Чланови: Љубиша Милутиновић, приватни предузетник, *Маријана Станојевић*, одборница Скупштине града Ваљево, *Зора Бојичић*, начелница Одељења за друштвене делатности, *Виолета Милошевић*, директорка Матичне библиотеке „Љубомир Ненадовић“

ОРГАНИЗАТОРИ:

Центар за културу Ваљево, Матична библиотека „Љубомир Ненадовић“ Ваљево, Народни музеј Ваљево, Интернационални уметнички студио „Радован Трнавац Мића“, Модерна галерија Ваљево, КУД „Абрашевић“, Установа за децу предшколског узраста „Милица Ножица“, Туристичка организација Ваљево, ОШ „Сестре Илић“, Асмедиа, Клуб екстремних спортова „Икстрим фемили 014“, Културно-просветна заједница града Ваљево, Историјски архив Ваљево, Удружење „Анђели чувари“

Уметнички директор: Милош Смиљанић; извршни директор: Вељко Белушевић; визуелни идентитет: Душан Арсенић; водитељ: Славица Вујанац; фотодограф: Жељко Бошковић

ЗВАНИЧНО ПИЋЕ ФЕСТИВАЛА ВАЉЕВСКО ПИВО

**ТЕШЊАРСКИ
ГЛАСОНОША**

Реч уредника

Ово је прво лето без Драгољуба. Сећих се имена које сам добио у новембру 2014. од Надице Сарић. У то време већ се причало да ће кафана Централ бити затворена па су се многи мишљали како ће Ваљево изгледати без Драгољуба и клавира. Данас знамо, тамо је Лили а Драгољуб у најлепшим усвојенима.

ДРАГОЉУБ

Када сам далеко од Ваљева и ухвати ме паника да Ваљево није више тамо, ја зовнем „Централ“ да питам да ли Драгољуб свира... и када ми кажу да Драгољуб свира, онда знам да је у Ваљеву све у реду. Једна ме пријатељица овде питала да јој објасним ко је „Драгољуб“.

Драгољуб је господин у оделу било кога дана и када није ништа свечано, он носи одело, и када иде на пијак да купи кајмак. Он је неодређено годиште и прилагођава по приликама, млад је или мало старији, зависи од даме... када си поред Драгољуба осећаш се најлепшом девојком у Ваљеву. Драгољуб је једини који ти види душу и зна шта да ти каже у сваком моменту и да ти заустави дах, да се осећаш као да имаш опет шеснаест година. Драгољуб те увек дочека као да си славан и сви око њега ти поверују. Драгољуб зна песме које ја волим а сви су заборавили и чак ми их пева на телефону кад га зовнем са Флориде.

Када Драгољуб није у Централу, он је празан или затворен, а једног дана, за педесет година, биће и Ваљево затворено и неће бити разлога да се привири у Центра... Драгољуб прославља рођења, крштења, свадбе и прославе матуре а кад се сви уморе и оду кући, Драгољуб још увек свира. У зору Драгољуб крене кући и неко му носи хармонику, не зато што му је тешка него што је свакоме част да додирне Драгољубову хармонику. Сутрадан се Драгољуб сећа само пристојних догађаја и врло је дискретан. Драгољуб чак и псује са поштовањем и нежно. Драгољуб воли љубав и одушеви се кад је

неко заљубљен, у било кога. У Драгољуба је заљубљено неколико најзгоднијих девојака у Ваљеву и основале су клуб „Ја волим Драгољуба“ у који Балиници не може да уђе ни ако плати. Кад загрлиш Драгољуба, замирише на „Pierre Cardin“ помешан са коњаком и лимуном. Тај мирис те после прати по Ваљеву, Београду и у авиону до Флориде и чак се осети на телефону када зовнем Централ. Драгољуб је прошлост, садашњост и будућност која држи Ваљево. Без Драгољуба не би било разлога да се прође поред Централа. Због Драгољуба чак и Ица седи у централу, јер зна да ће доћи лепе девојке да виде Драгољуба. Ја долазим у Ваљево да бих прошла поред Централа, је нигде на свету нико не скочи и запљеска и запева кад се ја појавим и нигде на свету не каже ми „Љубим те у душу“.

Е, то је Драгољуб како сам га описала мојој пријатељици Американки која је сад навалила да дође у Ваљево због Драгољуба. Али наш клуб „Ја волим Драгољуба“ не прима странце! Ни Балиницу.

Нада Сарић

ТЕШЊАРСКИ ГЛАСОМОНША

ГРАД ВАЉЕВО

Уредник

Живорад Јанковић

Редакција

Бранка Ђурић, Јосиф Видојковић, Славен Радовановић

Уредник фотографије

Иван Симић

Технички уредник

Алекса Томић

Тираж

1000

Штампа

Ваљево принт, Ваљево

ИЗЛАЗИ У ДАНЕ ТЕШЊАРСКИХ ВЕЧЕРИ